

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

Kapitlet indeholder for det første regler om, hvilke lovovertrædelser der som udgangspunkt skal medføre udlevering til et andet nordisk land (§ 10 k). Bestemmelsen indebærer bl.a., at der ikke længere skelnes mellem udlevering af danske statsborgere og udlændinge.

For det andet indeholder kapitel 2 b en række bestemmelser, hvorefter udlevering i visse tilfælde kan eller skal nægtes (§§ 10 l-10 n). Afslagsgrundene er udtømmende. Udlevering til et andet nordisk land kan således som udgangspunkt ikke afslås med henvisning til andre grunde end dem, der er nævnt i kapitel 2 b, jf. dog ovenfor i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1 om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. En række af afslagsgrundene er identiske med afslagsgrundene efter den europæiske arrestordre, og der er derfor i kapitel 2 b i vidt omfang henvist til de tilsvarende afslagsgrunde i kapitel 2 a om betingelser for udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union.

Endelig indeholder kapitel 2 b bestemmelser om strafansvar og videreudlevering for andre straffbare handlinger begået før udleveringen end den, der sker udlevering for (§ 10 o) (den såkaldte specialitetsregel).

§ 10 k

Den foreslåede bestemmelse i § 10 k fastsætter kravene til lovovertrædelsens karakter for udlevering af lovovertrædere til et andet nordisk land på grundlag af en nordisk arrestordre. Bestemmelsen skelner ikke mellem udlevering af danske statsborgere og udlændinge.

Stk. 1 indebærer, at *udlevering af personer med henblik på strafforfølgning* til et andet nordisk land kan ske på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den lovovertrædelse, som arrestordren vedrører, i det pågældende land kan medføre fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Efter *stk. 2* kan der på grundlag af en nordisk arrestordre ske *udlevering af personer til straffuldbydelse af en dom* afsagt i et nordisk land, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1 og 2* indebærer, at det – i modsætning til hvad der i dag gælder med hensyn til politiske lovovertrædelser og i et vist omfang danske statsborgere – ikke længere er en betingelse, at handlingen tillige er strafbar efter dansk ret (dobbelts strafbarhed).

Stk. 3 vedrører udlevering for flere straffbare forhold og svarer til den gældende bestemmelse i den nordiske

udleveringslovs § 3, stk. 3, samt udleveringslovens § 3, stk. 3 (udlevering til stater uden for Den Europæiske Union (og Norden)), og § 10 a, stk. 4 (udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union).

Forslaget til § 10 k gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 2, herunder stk. 3, hvorefter landene ikke må fastsætte bestemmelser om krav om dobbelt strafbarhed

Der henvises til pkt. 4.1.1.1 og 4.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 10 l

Efter den foreslåede bestemmelse finder de gældende bestemmelser i udleveringslovens §§ 10 b og 10 c vedrørende udlevering i henhold til en europæisk arrestordre tilsvarende anvendelse for udlevering til de nordiske lande.

Henvisningen til § 10 b indebærer, at udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til strafforfølgning kan gøres betinget af, at den pågældende overføres til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning. Endvidere kan udlevering af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til straffuldbydelse afslås, hvis Danmark giver tilsagn om, at straffen vil blive fuldbyrdet her i landet.

Dette er i overensstemmelse med praksis efter den gældende nordiske udleveringslov, hvorefter det er fast antaget, at det er muligt at afslå en anmodning om udlevering, hvis Danmark selv forpligter sig til at fuldbyrde straffen, og at det efter § 6, stk. 2, i forbindelse med udlevering til strafforfølgning er muligt at stille betingelse om tilbageførsel til Danmark med henblik på afsoning af en eventuel straffedom.

Danmarks overtagelse af fuldbyrdelsen af straffedomme afsagt i et andet nordisk land vil i øvrigt skulle ske efter reglerne herom i lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer.

Forslaget om, at § 10 b skal finde tilsvarende anvendelse, gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 5, nr. 5, og artikel 6.

Henvisningen til § 10 c indebærer, at der ikke kan ske udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den pågældende efter dansk ret var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, jf. herved straffelovens § 15 (15 år).

Forslaget gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 4, nr. 3.